

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות ח.

מאי היא חלוקת טומאת מקדש וקדשיו מכל חביבי קרבן דאינן בעולה ויורד. ואימא ע"ז החלוקה טומאתה ודחינן. והיין אגן חלק להקל קאמרינן. וחלוקה טומאת ע"ז להחמיר עליה היא. מפורשת בספרי. ואימא יולדת ואלויבא דר' שמעון דהיא בשעירה. ודחינן היא. כי בשעת שברעת לילך נשבעת שלא תזקק לבעלה. ודחינן ר' שמעון לטעמיה דאמר ממקומו הוא מוכרע. ואימא טומאת מצורע שהוא חוטא. דאמר ר' שמואל בר נחמני אי"ד ינתן על שבעה בדברים נגעים באים. על לשון הרע. ועל שפכות דמים. ועל שברעת שוא. ועל גילוי ערוה. ועל גבות הרות. ונעל הגולן. ועל צרות העין. על לשון הרע שנאמר מלשני בשר רעהו אותו אצטית. ואין צמיתות אלא צרעת המתהלך לצמיתות לחלוטין. ואמרינן מצורע מחולט. זו השמירה מפורשת בסוף כריתות. ואמר שאני נגעים דהתם כפר ליה נעיה. ואימא נזיר וכו' אלעזר הקפר דאמר במסכת תענית כי שנין סבר ליה חוטא הוא.

גילוי ערוה בו' אי במזיד בר קמלא הוא. וזנהן דליכא קטלא חלוקה טומאת מקדש וקדשיו מכל חביבי קרבן דאינן בעולה ויורד. ואימא ע"ז החלוקה טומאתה ודחינן. והיין אגן חלק להקל קאמרינן. וחלוקה טומאת ע"ז להחמיר עליה היא. מפורשת בספרי. ואימא יולדת ואלויבא דר' שמעון דהיא בשעירה. ודחינן היא. כי בשעת שברעת לילך נשבעת שלא תזקק לבעלה. ודחינן ר' שמעון לטעמיה דאמר ממקומו הוא מוכרע. ואימא טומאת מצורע שהוא חוטא. דאמר ר' שמואל בר נחמני אי"ד ינתן על שבעה בדברים נגעים באים. על לשון הרע. ועל שפכות דמים. ועל שברעת שוא. ועל גילוי ערוה. ועל גבות הרות. ונעל הגולן. ועל צרות העין. על לשון הרע שנאמר מלשני בשר רעהו אותו אצטית. ואין צמיתות אלא צרעת המתהלך לצמיתות לחלוטין. ואמרינן מצורע מחולט. זו השמירה מפורשת בסוף כריתות. ואמר שאני נגעים דהתם כפר ליה נעיה. ואימא נזיר וכו' אלעזר הקפר דאמר במסכת תענית כי שנין סבר ליה חוטא הוא.

אי נמי בהזן דלאו בני גלות. הרבה שנוין במסכת מכות (פ"ב) כגון ששרפו דרך עלייה או מי שזאף אתו ממתת ידו והוליד להל רשא וקבלה: **מה חלק.** בטומאת מקדש משאר טומאות: **דמייתי עולה ויורד.** ושאר שגגת עצירה בקרבן קצוה: **דמייתי שעירה ולא כשבה.** ובשאר כריתות או כשבה של שעירה: **חלק להקל קאמרינן.** האי מה מזינו שחלק חילוק שהוה להקל מיבטי לן לאשכחי דומיא לשעיר הפנימי דקולא הוא שיחיד מתכפר בקרבן צבור שלא חסר צו ממנו משלו: **והאי חלוק להחמיר.** שאם לא ימנע שעירה אלף דמים יקדים יציגנה צעל כרחו: **ואימא יולדת.** שאם שגג על יום הכפורים אזולת בקדשים בלא קרבן: **ולא לכל טומאה.** וקרבן יולדת אינו צא לכפרה אלא לטובה מטומאתה לאכול בקדשים: **ולרבי שמעון דאמר כו'.** במסכת נדה בפרק המפלט (דף ט"ז): **יולדת חוטאת היא.** ששכרעת לילך נשבעת של חוק לנעלה: **ממקומו הוא מוכרע.** ואיכו לא לרין להן דרשה דחלק: **מה חלק דמייתי לפרים לא גרסינן שאין זה להקל שהפרים אין קריבין ולבד הקרבן הם באין ז' ימים לפני הקרבן והכי גרסינן אימא מלורע.** וחלק ידידי לא מיטרין לפרושה דהא פריש גבי קושיא דיוולדת ומאי חילוק דמייתא צעלה ויורד והיא גופא איתא במלורע: **ז' דברים.** מפרש במסכת ערכין בפרק יש צערכין. אלמא על חטאת אחי קרבן דיליה: **הסם מנגיעה איכפר ליה.** צעיר נגוע ומתכפר לו העון: **ואימא נזיר טמא.** דכתיב (במדבר ו) וזיוס השמיני יביא שתי מורים: **ולא לכל טומאה.** וכן מייתי נזיר קרבן למיתל עליה מזירות טהרה מייתי כדכתי' (סו) והזיר לה' את ימי זורו והימים הראשונים יפלו וגורת הכתוב הוא דלא חייב מזירות עד דמייתי קרבן: דרבי אלעזר הקפר במסכת תענית (דף י"א): **חוטא הוא.** שציער עצמו מן היין: **כי היכי דעביד לפני ולפנים.** דמפרש לגיל במינה אחת למעלה וז' למת' מדס הפר וכן מדס השעיר ואתא האי וכפר על הקדש לאיתויי היכל שיעשה כמו כן על הפרוכת מנחון: **וייסי פד ושעיר אחרינו קמ"ג.** וכפר מההוא גופיה והדר כתיב וכן יעשה לפרושי מה היא כפרה שהכתוב מזה עלי שיהא ככל אשר עשה לפני: **מיניה משמע.** ואייתר ליה וכפר על הקדש דרשה: **ה"ג מאי ניהו יש בה ידעה כו'.** ולא גרסינן טומאה במקדש מאי ניהו. והכי פירושא קמי מה פשעים שאין בני קרבן אף חטאים ומאי ניהו טומאה דממעט מהאי קרש ההוא דנת קרבן ואינו זו שיש בה ידיעה בתחלה וידיעה צדוק: **האי נר קרבן.** עולה ויורד הוא ולמה לי למימר דלא ניכפר האי שעיר עלה: **סמוך לשקיעת החמה.** ערב יום הכפורים ולא היה שהות להציא קרבנו: יתלי

גילוי ערוה נמי היכי דמי אי במזיד בר קמלא הוא אי בשוגג בר קרבן הוא במזיד ולא אתרו ביה בשוגג ולא אתידע ליה שפכות דמים נמי ה"ד אי במזיד בר קמלא הוא אי בשוגג בר גלות הוא במזיד ולא אתרו ביה בשוגג ולא אתידע ליה אי נמי בהזן דלאו בני גלות נינהו אמר מר יבול על שלש טומאות הללו היא שעיר מכפר ת"ל ומטומאות ולא כל טומאות מה מצונו שחלק הכתובי מכלל כל הטומאות במטומאת מקדש וקדשיו אף כאן בטומאות מקדש וקדשיו דברי רבי יהודה מאי חלק מייתי בעולה ויורד אימא ע"ז ומאי חלק (סימן ע"ז) יולדת מצורע נזיר (וכו')

דמייתי שעירה ולא כשבה אמר רב כהנא אנן חלק להקל קאמרינן והאי חלק להחמיר הוא (א) אימא יולדת דחלק דמייתא עולה ויורד אמר רב הושעיא לכל הטאות ולא לכל טומאות ולר' שמעון בן יוחאי דאמר יולדת נמי חוטאת היא מאי איכא למימר רבי שמעון למעמיה דאמר ממקומו הוא מוכרע (ב) אימא מצורע (ג) אמר רב הושעיא לכל הטאות ולא לכל טומאות ולר' שמואל בר נחמני (ד) דאמר על שבעה דברים נגעים באין ז' ימים לפני הקרבן והכי גרסינן אימא מלורע. וחלק ידידי לא מיטרין לפרושה דהא פריש גבי קושיא דיוולדת ומאי חילוק דמייתא צעלה ויורד והיא גופא איתא במלורע: ז' דברים. מפרש במסכת ערכין בפרק יש צערכין. אלמא על חטאת אחי קרבן דיליה: הסם מנגיעה איכפר ליה. צעיר נגוע ומתכפר לו העון: ואימא נזיר טמא. דכתיב (במדבר ו) וזיוס השמיני יביא שתי מורים: ולא לכל טומאה. וכן מייתי נזיר קרבן למיתל עליה מזירות טהרה מייתי כדכתי' (סו) והזיר לה' את ימי זורו והימים הראשונים יפלו וגורת הכתוב הוא דלא חייב מזירות עד דמייתי קרבן: דרבי אלעזר הקפר במסכת תענית (דף י"א): חוטא הוא. שציער עצמו מן היין: כי היכי דעביד לפני ולפנים. דמפרש לגיל במינה אחת למעלה וז' למת' מדס הפר וכן מדס השעיר ואתא האי וכפר על הקדש לאיתויי היכל שיעשה כמו כן על הפרוכת מנחון: וייסי פד ושעיר אחרינו קמ"ג. וכפר מההוא גופיה והדר כתיב וכן יעשה לפרושי מה היא כפרה שהכתוב מזה עלי שיהא ככל אשר עשה לפני: מיניה משמע. ואייתר ליה וכפר על הקדש דרשה: ה"ג מאי ניהו יש בה ידעה כו'. ולא גרסינן טומאה במקדש מאי ניהו. והכי פירושא קמי מה פשעים שאין בני קרבן אף חטאים ומאי ניהו טומאה דממעט מהאי קרש ההוא דנת קרבן ואינו זו שיש בה ידיעה בתחלה וידיעה צדוק: האי נר קרבן. עולה ויורד הוא ולמה לי למימר דלא ניכפר האי שעיר עלה: סמוך לשקיעת החמה. ערב יום הכפורים ולא היה שהות להציא קרבנו: יתלי

וכהן לריצ' דס"ד דאחרוייהו מייתי לכפרה ולאשתרוי בקהל ומשני דלאו לכפרה מייתי אלף לאשתרוי בקהל: **אימא נזיר טמא.** פירוש ולא ידע שנטמא ומאי חלק דמייתי תורין אע"ג דמייתי נמי אשם מכל מקום הקרבן שחייבו הכתוב לבד מאשם חלק להקל: **ולרבי אלעזר הקפר דאמר נזיר חוטא הוא כו'.** ואם תאמר והא מייתי נמי אשם וי"ל בחטאת שלו מינה חלק להקל: **ע"ז' דברים נגעים באין.** מינה והא לא מייתי בעלמא קרבן אהני עבירות אלא כשהוא מלורע והכי תסקא אדעתין דאחטאה קמייתי

וכהן לריצ' דס"ד דאחרוייהו מייתי לכפרה ולאשתרוי בקהל ומשני דלאו לכפרה מייתי אלף לאשתרוי בקהל: אימא נזיר טמא. פירוש ולא ידע שנטמא ומאי חלק דמייתי תורין אע"ג דמייתי נמי אשם מכל מקום הקרבן שחייבו הכתוב לבד מאשם חלק להקל: ולרבי אלעזר הקפר דאמר נזיר חוטא הוא כו'. ואם תאמר והא מייתי נמי אשם וי"ל בחטאת שלו מינה חלק להקל: ע"ז' דברים נגעים באין. מינה והא לא מייתי בעלמא קרבן אהני עבירות אלא כשהוא מלורע והכי תסקא אדעתין דאחטאה קמייתי

וכהן לריצ' דס"ד דאחרוייהו מייתי לכפרה ולאשתרוי בקהל ומשני דלאו לכפרה מייתי אלף לאשתרוי בקהל: אימא נזיר טמא. פירוש ולא ידע שנטמא ומאי חלק דמייתי תורין אע"ג דמייתי נמי אשם מכל מקום הקרבן שחייבו הכתוב לבד מאשם חלק להקל: ולרבי אלעזר הקפר דאמר נזיר חוטא הוא כו'. ואם תאמר והא מייתי נמי אשם וי"ל בחטאת שלו מינה חלק להקל: ע"ז' דברים נגעים באין. מינה והא לא מייתי בעלמא קרבן אהני עבירות אלא כשהוא מלורע והכי תסקא אדעתין דאחטאה קמייתי

וכהן לריצ' דס"ד דאחרוייהו מייתי לכפרה ולאשתרוי בקהל ומשני דלאו לכפרה מייתי אלף לאשתרוי בקהל: אימא נזיר טמא. פירוש ולא ידע שנטמא ומאי חלק דמייתי תורין אע"ג דמייתי נמי אשם מכל מקום הקרבן שחייבו הכתוב לבד מאשם חלק להקל: ולרבי אלעזר הקפר דאמר נזיר חוטא הוא כו'. ואם תאמר והא מייתי נמי אשם וי"ל בחטאת שלו מינה חלק להקל: ע"ז' דברים נגעים באין. מינה והא לא מייתי בעלמא קרבן אהני עבירות אלא כשהוא מלורע והכי תסקא אדעתין דאחטאה קמייתי

וכהן לריצ' דס"ד דאחרוייהו מייתי לכפרה ולאשתרוי בקהל ומשני דלאו לכפרה מייתי אלף לאשתרוי בקהל: אימא נזיר טמא. פירוש ולא ידע שנטמא ומאי חלק דמייתי תורין אע"ג דמייתי נמי אשם מכל מקום הקרבן שחייבו הכתוב לבד מאשם חלק להקל: ולרבי אלעזר הקפר דאמר נזיר חוטא הוא כו'. ואם תאמר והא מייתי נמי אשם וי"ל בחטאת שלו מינה חלק להקל: ע"ז' דברים נגעים באין. מינה והא לא מייתי בעלמא קרבן אהני עבירות אלא כשהוא מלורע והכי תסקא אדעתין דאחטאה קמייתי

וכהן לריצ' דס"ד דאחרוייהו מייתי לכפרה ולאשתרוי בקהל ומשני דלאו לכפרה מייתי אלף לאשתרוי בקהל: אימא נזיר טמא. פירוש ולא ידע שנטמא ומאי חלק דמייתי תורין אע"ג דמייתי נמי אשם מכל מקום הקרבן שחייבו הכתוב לבד מאשם חלק להקל: ולרבי אלעזר הקפר דאמר נזיר חוטא הוא כו'. ואם תאמר והא מייתי נמי אשם וי"ל בחטאת שלו מינה חלק להקל: ע"ז' דברים נגעים באין. מינה והא לא מייתי בעלמא קרבן אהני עבירות אלא כשהוא מלורע והכי תסקא אדעתין דאחטאה קמייתי

דאתידע ליה סמוך לשקיעת החמה. ואם תאמר הא נמי יתלי משעיר המשתלח דצדידיה נמי דרשינן חטאים דומיא דפשעים ויש לומר דלא דרשינן ציה חוטא הוא ולמה לי למימר דלא ניכפר האי שעיר עלה: **סמוך לשקיעת החמה.** ערב יום הכפורים ולא היה שהות להציא קרבנו: יתלי והשעיר אינו צא לכפר אלא על הטומאה ויש לומר כיון שעל ידי הטומאה צא לו שציער עצמו מן היין פעם שניה כדאמר בזיר (דף ג. ע"ש) ששנה בחטא קריין ציה וכפר מטומאתו ודוקא לרבי אלעזר הקפר אצל לרצון אפילו נטמא במזיד הקרבן אינו צא על החטא דהא אפילו נטמא בלאו כחוטא הוא לרצון מציא קרבן ומאשר חטא על הנפש הוא לרצון לשון חסרון כמו (מלכים א' ח) והיינו אי וצני שלמה חטאים וכמו (שופטים כ) אל השערה ולא יחטוא ולכל חטאתם ליכא לפרושי הכא לשון חסרון הוא דהא דומיא דפשעים כתיב: **דאתידע** ליה סמוך לשקיעת החמה. ואם תאמר הא נמי יתלי משעיר המשתלח דצדידיה נמי דרשינן חטאים דומיא דפשעים ויש לומר דלא דרשינן ציה חוטא הוא ולמה לי למימר דלא ניכפר האי שעיר עלה: **סמוך לשקיעת החמה.** ערב יום הכפורים ולא היה שהות להציא קרבנו: יתלי והשעיר אינו צא לכפר אלא על הטומאה ויש לומר כיון שעל ידי הטומאה צא לו שציער עצמו מן היין פעם שניה כדאמר בזיר (דף ג. ע"ש) ששנה בחטא קריין ציה וכפר מטומאתו ודוקא לרבי אלעזר הקפר אצל לרצון אפילו נטמא במזיד הקרבן אינו צא על החטא דהא אפילו נטמא בלאו כחוטא הוא לרצון מציא קרבן ומאשר חטא על הנפש הוא לרצון לשון חסרון כמו (מלכים א' ח) והיינו אי וצני שלמה חטאים וכמו (שופטים כ) אל השערה ולא יחטוא ולכל חטאתם ליכא לפרושי הכא לשון חסרון הוא דהא דומיא דפשעים כתיב: **דאתידע** ליה סמוך לשקיעת החמה. ואם תאמר הא נמי יתלי משעיר המשתלח דצדידיה נמי דרשינן חטאים דומיא דפשעים ויש לומר דלא דרשינן ציה חוטא הוא ולמה לי למימר דלא ניכפר האי שעיר עלה: **סמוך לשקיעת החמה.** ערב יום הכפורים ולא היה שהות להציא קרבנו: יתלי והשעיר אינו צא לכפר אלא על הטומאה ויש לומר כיון שעל ידי הטומאה צא לו שציער עצמו מן היין פעם שניה כדאמר בזיר (דף ג. ע"ש) ששנה בחטא קריין ציה וכפר מטומאתו ודוקא לרבי אלעזר הקפר אצל לרצון אפילו נטמא במזיד הקרבן אינו צא על החטא דהא אפילו נטמא בלאו כחוטא הוא לרצון מציא קרבן ומאשר חטא על הנפש הוא לרצון לשון חסרון כמו (מלכים א' ח) והיינו אי וצני שלמה חטאים וכמו (שופטים כ) אל השערה ולא יחטוא ולכל חטאתם ליכא לפרושי הכא לשון חסרון הוא דהא דומיא דפשעים כתיב: **דאתידע** ליה סמוך לשקיעת החמה. ואם תאמר הא נמי יתלי משעיר המשתלח דצדידיה נמי דרשינן חטאים דומיא דפשעים ויש לומר דלא דרשינן ציה חוטא הוא ולמה לי למימר דלא ניכפר האי שעיר עלה: **סמוך לשקיעת החמה.** ערב יום הכפורים ולא היה שהות להציא קרבנו: יתלי והשעיר אינו צא לכפר אלא על הטומאה ויש לומר כיון שעל ידי הטומאה צא לו שציער עצמו מן היין פעם שניה כדאמר בזיר (דף ג. ע"ש) ששנה בחטא קריין ציה וכפר מטומאתו ודוקא לרבי אלעזר הקפר אצל לרצון אפילו נטמא במזיד הקרבן אינו צא על החטא דהא אפילו נטמא בלאו כחוטא הוא לרצון מציא קרבן ומאשר חטא על הנפש הוא לרצון לשון חסרון כמו (מלכים א' ח) והיינו אי וצני שלמה חטאים וכמו (שופטים כ) אל השערה ולא יחטוא ולכל חטאתם ליכא לפרושי הכא לשון חסרון הוא דהא דומיא דפשעים כתיב: